அவரது மரணத்தில் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றம்

இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றில் பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றத்தை நாம் எவ்வளவு தெளிவாகக் காண்கின்றோம்! நமது மீட்பர் பிறப்பதற்கு முன்பாகவே, அவர் சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றிய விபரங்கள் தீர்க்கதரிசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் நிறைவேற்றத்திற்கான பின்வரும் உதாரணங்களைப் படியுங்கள். அவைகள் இயேசுவை தேவனுடைய தெய்வீக குமாரன்[1] என்று நம்பும் உங்கள் விசுவாசத்தை வளர்க்க அனுமதியுங்கள்:

சகலமும் தம்முடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படப் பெற்றிருந்த மனிதர் (சங். 8:4-6)

ஆதி. 1:26-28ல் தேவன், ஆதாமுக்கும் அவரது பின் சந்ததிகளுக்கும், பூமி முழுவதையும் ஆண்டு கொள்ளும்படி கட்டளை கொடுத்தார். சங்கீதம் 8ஆனது, மனித இனத்தின் மீது தேவன் கொண்டுள்ள கவனத்திற்காக அவரைத் துதித்து நன்றி செலுத்துகின்ற மற்றும் மேற்சொன்ன கட்டளையின் விரிவான அளவிலான திருப்பிக் கூறுதலாக இருக்கின்றது. வசனம் 4 பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

> *மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும்,*
> *மனுஷ குமாரனை நீர் விசுவாசிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம்?*

இந்த அண்டத்தின் அளவுடன் ஒப்பிடுகையில் மனிதன் என்பவன் மிகமிகச் சிறியவன் ஆவான். அவனது உருவமானது அவனுடைய தகுதியைத் தீர்மானிக்கும் என்றால், மனிதன் அதிகமாய் எண்ணப்பட மாட்டான். இருப்பினும் "இஸ்ரவேலில் இனிமையாய்ப் பாடினவர்" விளக்கப்படுத்தியபடி, மனிதனுடைய உயர்ந்த மதிப்பானது இரு பகுதிகளில் உள்ளது: (1) அவன் தூதர்களைக் காட்டிலும் சற்றே சிறியவனாகப் படைக்கப்பட்டான் (2) உலகம் முழுவதற்கும் அவன்

அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றான். மாபெரும் தேவன், " 'சகலத்தையும் அவனுக்குக் [மனிதனுக்குக்] கீழ்ப்படுத்தினார்' என்கிற விஷயத்தில், அவர் அவனுக்குக் கீழ்ப்படுத்தாத பொருள் ஒன்றுமில்லை" (எபி. 2:8).

ஆதாமின் காலத்தில் இருந்தே, மனிதன் நிலையாக, ஒவ்வொரு விலங்கையும் கீழ்ப்படுத்தியுள்ளான், மற்றும் அவன் பூமி, கடல், ஆகாயம் மற்றும் வானவெளி ஆகியவற்றை வெற்றிக் கொண்டுள்ளான். மிகவும் சந்தேகம் கொண்ட மக்களும் கூட இது அல்லது அது நடத்தப்பட முடியாது என்று சொல்லத் தயங்குமளவுக்கு மனிதர்களால் தங்களது சுற்றுச் சூழலின் மீது அதிகமான வெற்றிகள் சாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதாமில் இருந்து இயேசுவரை ஏற்பட்டிருந்த மனித வளர்ச்சிகள் ஏராளமாய் இருந்தும், வெற்றி கொள்ளப்பட முடியாத விரோதி ஒன்று இன்னமும் எஞ்சியிருந்தது: மரணம். இரண்டு மனிதர்கள் (ஆதி. 5:24; 2 இரா. 2:11) மரிக்க வேண்டியிராமல் போனாலும், அவர்கள் விதி விலக்குகளாக மட்டுமே இருந்தனர்; ஏனெனில் எஞ்சியிருந்த மனித குலம் முழுமைக்கும் ஒரேதரம் மரிப்பது என்பது நியமிக்கப்பட்டிருந்தது (எபி. 9:27). விசுவாசத்தில் உள்ள மனிதர்களைத் தவிர, மற்ற யாவருக்கும் மரணத்தின் நிச்சயத்தன்மையானது கவலையின் சவப் பெட்டியையே/மூடலையே விட்டுச் செல்லுகின்றது. மரணபயத்தின் மூலமாக மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அடிமைத்தனத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தனர் (எபி. 2:15). மிகக் குறைவாகவே நடைபெற்ற உயிர்த்தெழுதலின் நிகழ்ச்சிகள் (1 இரா. 17:21, 22; 2 இரா. 4:35; 13:21) அழியாத நம்பிக்கையைக் கொண்டு வர முடியாதிருந்தன, ஏனெனில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மறுபடியும் மரிக்க வேண்டியதாய் இருந்தது.[2] மரணம் இன்னமும் ஆளுகை ஒன்றைப் பெற்றிருந்தது, மனிதர்களின் உடல்கள் அழிவைக் கண்டன. மரணத்தின் கட்டில் இருந்து மனிதன் எவ்விதம் விடுவிக்கப்படக் கூடும்? "சகல"மும் மனிதனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் என்று தேவன் உண்மையிலேயே அர்த்தப்படுத்தியிருந்தாரா? மனிதனின் அதிகாரத்திற்குப் பேருருவம் கொண்ட, பயமூட்டும் ஒரு விதிவிலக்கு இருந்தேயாக வேண்டுமா?

தேவனுடைய ஞானத்தில், இயேசு பூமிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர் தூதர்களின் இயல்புடன் வரவில்லை. அப்படி அவர் வந்திருந்தால், எல்லாவற்றின் மீதும் ஆளுகை உரிமை என்ற "மனிதனுக்கான" தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கு அவர் உட்பட்டிருக்க முடியாது (ஆதி. 1:26; சங். 8:4). அத்துடன், தூதர்கள் மரிப்பதில்லை (லூக். 20:36). மரணத்தின் மூலமாக ஒரு மனிதர் என்றென்றும் மரணத்தை வென்றவராவார் என்பது பரலோகத்தின் ஞானமாய் இருந்தது.

அதன்படியே தேவன், இயேசுவை ஒரு மனிதராக, மாம்சம் மற்றும் இரத்தத்தில் பங்கேற்பவராக, மரணத்தினால் பாதிக்கப்படுபவராக, "மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும்" (எபி. 2:14) அனுப்பினார். அவரது உயிர்த்தெழுதலானது, "மரணம் இனி அவரை ஆண்டு கொள்வதில்லை" (ரோமர் 6:9) என்ற வகையில் மற்ற எல்லாவற்றிலும் இருந்து மாறுபட்டதாக

இருந்தது. அவர் இனி, "அழிவுக்குட்படுவதில்லை" (அப். 13:34). "நான் பிழைக்கிறபடியினால் நீங்களும் பிழைப்பீர்கள்" (யோவா. 14:19) என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் தர முடிந்தது.

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் நடைபெற்று இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னான காலமாகிய இப்பொழுதும் கூட, தேவன் மனிதனுக்குச் செய்துள்ளதாக ஆதி. 1:26 மற்றும் சங். 8:4ல் உள்ள வாக்குத்தத்தம் முற்றிலுமாக நிறைவேறியதை நாம் கண்டிருக்கவில்லை. இருப்பினும் இப்பொழுது எல்லா பயமும் அகன்று போயிற்று, ஏனெனில் இயேசு என்றென்றும் வாழும்படியாகத் தாமே உயிர்த்தெழுந்து, மரணத்தின் திறவுகோல்களை உடையவராய் இருக்க முடிந்தது என்றால் (வெளி. 1:17, 18), நமது வெற்றியானது அவர் மூலம் நிச்சயப் படுத்தப்பட்டது என்பதை நாம் அறிகின்றோம். தேவன் ஆதியிலே திட்டமிட்டது எதுவோ, அது நன்முறையில் செய்யப்பட்டாயிற்று! இயேசு "எல்லாச் சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப் போடும் வரைக்கும், அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டியது. பரிகரிக்கப்படும் கடைசிச் சத்துரு மரணம். சகலத்தையும் அவருடைய பாதத்திற்குக் கீழ்ப் படுத்தினாரே" (1 கொரி. 15:25-27அ).

இவ்விதமாக எல்லா மனிதர்களுக்குமாக ஆதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு முன்னுரைத்தலானது குறிப்பாக ஒரு மனிதப் பிறவி பற்றிய, கிறிஸ்து இயேசு என்ற மனிதர் பற்றிய விலையேறிய முன்னுரைத்தலாக இருந்தது. அவரின்றி, தேவனால் ஆதாமுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு, சங்கீதக்காரர் வழியாக மீண்டும் கூறப்பட்ட வாக்குத்தத்தமானது தரையில் விழுந்திருக்கும். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வழியாக நமக்கு வெற்றியை அளிக்கின்ற தேவனுக்கு நன்றி! தேவனுடைய ஆச்சரியமான தீர்க்கதரிசன வசனத்திற்காக நன்றி!

புறக்கணிக்கப்பட்ட மூலைக்கல்
(சங். 118:22, 23)

சங். 118:22, கட்டிடத்தின் கல் என்ற வகையில் இயேசு புறக்கணிக்கப் படுவார் என்று முன்னுரைத்தது:

> *வீடு கட்டுகிறவர்கள் ஆகாதென்று தள்ளின கல்லே,*
> *மூலைக்குத் தலைக்கல்லாயிற்று.*

இயேசு தம்மை யூதர்கள் புறக்கணிப்பார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டிய பொழுது, இந்த முன்னுரைப்பின் கூற்றைக் குறிப்பிட்டார்:

> *நீங்கள் வேதத்தில் இவ்விதம் ஒருக்காலும் வாசிக்கவில்லையா?*
>
> *வீடு கட்டுகிறவர்கள் ஆகாதென்று தள்ளின கல்லே*
> *மூலைக்குத் தலைக்கல்லாயிற்று,*
> *அது கர்த்தராலே ஆயிற்று,*

அது நம்முடைய கண்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது (மத். 21:42).

பேதுரு, யூத அதிகாரிகளுக்குப் பேசியதில் இயேசு செய்திருந்த அதே வழிமுறையில் சங். 118:22, 23ஐ பயன்படுத்தினார்: "வீடுகட்டுகிறவர்களாகிய உங்களால் அற்பமாய் எண்ணப்பட்ட அவரே மூலைக்குத் தலைக்கல்லானவர்" (அப். 4:11).

சங். 118:22, 23 உடன், இன்னொரு முன்னுரைத்தல் கூற்றும் கூட இயேசுவை ஒரு கல்லாக (உருவகித்துக்) கூறியது. சுவிசேஷத் தீர்க்கதரிசியானவர், இயேசு "இஸ்ரவேலின் இரண்டு கோத்திரத்துக்கும் தடுக்கலின் கல்லும், இடறுதலின் கன்மலையும், எருசலேமின் குடிகளுக்குச் சுருக்கும் கண்ணியுமாயிருப்பார். அவர்களில் அநேகர் இடறி விழுந்து நொறுங்கிச் சிக்குண்டு பிடிபடுவார்கள்" என்று எழுதினார் (ஏசா. 8:14ஆ, 15).

இயேசு, "இந்தக் கல்லின் மேல் விழுகிறவன் நொறுங்கிப் போவான், இது எவன் மேல் விழுமோ அவனை நசுக்கிப் போடும்" என்று (மத். 21:44) கூறிய போது ஏசாயாவின் வாய்மொழியைக் குறிப்பிட்டு இருப்பார் என்பது உறுதி. ஏசாயாவின் முன்னுரைத்தலை இயேசு பயன்படுத்திய விதமானது அவர் மிகச் சரியாக எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை அங்கு நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் மிகவும் தெளிவாய் இருந்தது: "பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் அவருடைய உவமைகளைக் கேட்டு, தங்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார் என்று அறிந்து," (மத். 21:45) என வாசிக்கிறோம்.

இஸ்ரவேலர்கள் இயேசுவைப் புறக்கணித்த பொழுது ஏசாயாவின் வாய்மொழி நிறைவேற்றம் அடைந்தது என்று பின்னாளில் பவுல் குறிப்பிட்டார்: "அவர்கள், … இடறுதற்கான கல்லில் இடறினார்கள். இதோ, இடறுதற்கான கல்லையும், தவறுதற்கான கன்மலையையும், சீயோனில் வைக்கிறேன்" (ரோமர் 9:32ஆ, 33அ).

கடைசியில், இயேசு மூலைக்கல் என்ற வகையில் புறக் கணிக்கப்படுவார் என்ற பழைய ஏற்பாட்டு முன்னுரைத்தல்கள் இரண்டும் பின்னாளில் பேதுருவால் அவரது முதலாம் நிருபத்தில் குறிப்பிடப்பட்டன:

> *… கீழ்ப்படியாமலிருக்கிறவர்களுக்கோ,*
>
> *வீட்டைக் கட்டுகிறவர்களால் தள்ளப்பட்ட*
> *பிரதான மூலைக்கல்லாகிய அந்தக் கல்*
>
> *இடறுதற்கேதுவான கல்லும் விழுதற்கேதுவான கன்மலையுமாயிற்று.*
> *அவர்கள் திருவசனத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாயிருந்து*
> *இடறுகிறார்கள்;*
>
> *அதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்*
> *(1 பேது. 2:7, 8).*

நண்பன் ஒருவனால் காட்டிக் கொடுக்கப்படுதல் (சங். 41:9)

அப்சலோமின் ஒரு ஆலோசனையாளராயிருந்த அகித் தோப்பேல், பழைய ஏற்பாட்டின் யூதாஸ் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். தாவீது மற்றும் அப்சலோமின் நாட்களில் அவனது ஆலோசனை மதிக்கப்பட்டது: "... தேவனுடைய வாக்கைப் போலிருந்தது, அப்படி அகித்தோப்பேலின் ஆலோசனையெல்லாம் தாவீதுக்கும் இருந்தது, அப்சலோமுக்கும் அப்படியே இருந்தது" (2 சாமு. 16:23). அகித்தோப்பேல் அடிக்கடி உணவுக்கு அரண்மனை விருந்தாளியாய் இருந்தான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பின்னாளில், அவன் அப்சலோமுக்கு ஆதரவாக, தாவீதிற்கு எதிராகத் திரும்பினான். தாவீது தாம் முழுமையாய் நம்பியிருந்த அரசவை ஆலோசகனும் மற்றும் தனிப்பட்ட நம்பிக்கைக்குரியவனுமாகிய அவனுடைய காட்டிக் கொடுக்கும் கயமைச் செயலை அறிந்த பொழுது, சங். 41:9ல் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உணர்வுகள் அவரது இருதயத்தில் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தின: "என் பிராண சிநேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும், என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்."

இயேசுவும் கூட, நண்பனாய் நடிப்பவன் ஒருவனால் காட்டிக் கொடுக்கப்படுதல் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்தார். தாவீது தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்படும் வரையிலும் அவ்வாறு நடக்கும் என்று அறியாதவராக இருந்தார் என்பது உறுதி. இதற்கு முரண்பட்ட வகையில், இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களில் யார் தமக்கு எதிராகத் திரும்புவார் என்பது பற்றியும் ஆதி முதலாக அறிந்திருந்தார் (யோவா. 6:64), மற்றும் அவர் காட்டிக்கொடுக்கப் படுவதற்கு முன்பே அவ்விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார். அவருடைய தெய்வீகத்துவம் பற்றிக் கூடுதலாக மற்ற சீஷர்கள் உறுதிப்பாடு பெறும்படியாக என்ன நடக்கும் என்பதை இயேசு முன்னதாகவே வெளிப்படுத்தினார்:

> உங்களெல்லாரையுங்குறித்து நான் பேசவில்லை, நான் தெரிந்து கொண்டவர்களை அறிவேன்; ஆகிலும் வேதவாக்கியம் நிறைவேறத் தக்கதாக, என்னுடனே அப்பம் புசிக்கிறவன் என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான். அது நடக்கும்போது, நானே அவரென்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்பொருட்டு, இப்பொழுது அது நடப்பதற்கு முன்னமே அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் (யோவா. 13:18, 19).

இயேசு, தமது முன்னறிவானது தமது தெய்வீகத்துவத்திற்கு ஒரு ஆதாரமாயிருந்ததென்று நம்பினார் என்பது தெளிவாக உள்ளது.

காட்டிக் கொடுத்ததற்கான கைக்கூலி புறக்கணிக்கப்பட்டது (சகரியா 11:13)

இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுப்பவன் தனது பேரத்தினால் மனவியாதிப்படும் போது அவரது இரத்தக் கிரயமான பணத்தை என்ன

செய்வான் என்று சகரியா மிகக் குறிப்பாகக் கூறியிருந்தார்: "நான் அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசை எடுத்து, அவைகளைக் குயவனுக்கென்று கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே எறிந்து விட்டேன்" (சக. 11:13).

மத்தேயுவின் விவரிப்பின்படி, இந்தப் பழைமையான தீர்க்க தரிசனத்தின் நிறைவேற்றமானது சுற்றி வளைத்ததாக இருந்தது:[3]

> *அப்பொழுது, அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ், அவர் மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, மனஸ்தாபப் பட்டு, அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் மூப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டு வந்து: குற்றமில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக் கொடுத்ததினால் பாவஞ்செய்தேன் என்றான். அதற்கு அவர்கள், எங்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு என்றார்கள். அப்பொழுது, அவன் அந்த வெள்ளிக்காசைத் தேவாலயத்திலே எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போய், நான்றுகொண்டு செத்தான். பிரதான ஆசாரியர் அந்த வெள்ளிக்காசை எடுத்து, இது இரத்தக் கிரயமானதால், காணிக்கைப் பெட்டியிலே இதைப் போடலாகாதென்று சொல்லி, ஆலோசனை பண்ணின பின்பு, அந்நியரை அடக்கம் பண்ணுவதற்குக் குயவனுடைய நிலத்தை அதினாலே கொண்டார்கள். இதனிமித்தம் அந்த நிலம் இந்நாள் வரைக்கும் இரத்தநிலம் என்னப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரயமாகிய முப்பது வெள்ளிக் காசை எடுத்து, கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள் என்று எரேமியா தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது நிறைவேறிற்று (மத். 27:3-10).*

யூதாஸின் பணமானது குயவனின் நிலம் ஒன்றை வாங்குவதற்குப் பயன்பட்டது. ''குயவனின் நிலம்'' என்பது முன்னவர் குயவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டதென்ற வகையில் அநேகமாய் அப்பெயரில் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது எனலாம். ஒருவேளை அந்நிலத்தில் இருந்த களிமண் தீர்ந்து போனதால் அது மிகவும் மலிவான விலையில் வாங்கப் பட்டிருக்க முடிந்திருக்கும்.[4]

பல மொழிபெயர்ப்புக்களில் சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை, மத்தேயு, எரேமியாவினிடத்திலிருந்து வருவதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு வியப்படையலாம். எரேமியாவும் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தை வாய் மொழியாகப் பேசி ஆனால் இதைத் தமது புத்தகத்தில் எழுதி வைக்காது இருந்திருக்கக்கூடும். மத்தேயு, சகரியாவின் எழுத்துப் பூர்வமான முன்னு ரைத்தலைக் குறிப்பிட்டார் என்பதே மிகவும் ஏற்புடையதாகும்.

இருந்தாலும், மத்தேயு இந்த முன்னுரைப்பை இன்னொரு எழுத்தாளருக்குரியதாக்கியது ஏன்? உண்மையில் மத்தேயு இப்படிச் செய்யவில்லை. அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டிருந்தார் (யோவா. 14:26; 16:13) அப்படித் தவறு எதுவும் அவரால் செய்திருக்க முடிந்திராது. மற்றும் அவர் அப்படித் தவறு செய்திருந்தால் தொடக்க காலத்தில் இருந்த நம்பிக்கையற்ற யூதர்கள் அத்தவறைப் பற்றிப்பிடித்துப் பெரிது படுத்தியிருந்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட தாக்குதல் எதுவும்

அறியப்படவில்லை.

மொழிபெயர்ப்புக்களில் தவறு எவ்விதம் எழும்பிற்று? மத்தேயுவின் மூல எழுத்துக்கள் இருப்பதாக அறியப்படவில்லை. பிரதிகள் மட்டும் இன்னும் உள்ளன, அவைகளில் மிக முந்தியது மத்தேயு எழுதி முடித்து நீண்ட காலத்திற்குப் பின் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். சில பிரதியாளர்கள், பழைய ஏற்பாட்டு வேதவசனங்களை, அறிய வேண்டிய அளவுக்கு அறியாமல், "சகரியா" என்பதற்குப் பதிலாக கவனக் குறைவாக "எரேமியா" என்று எழுதியிருக்கக் கூடும். பின்னாளில் பிரதியெடுப்பவர்கள் அது தவறென்று தெளிவாக அறிந்தும் கூட அதைத் திருத்துவதற்குத் தயங்கியிருக்கலாம்.

பழங்காலப் பிரதிகள் சிலவற்றில், மத். 27:9ல் ''எரேமியா'' என்பதற்குப்பதில் ''சகரியா'' என்றே உள்ளது. ஒருவேளை இவைகள் மத்தேயுவின் மூலப் பதிவேட்டின் சரியான பிரதிகளாய் இருக்கலாம். மற்றும் மத். 27:9ல் "தீர்க்கதரிசியின் மூலமாக" முன்னுரைக்கப்பட்டதென்று மட்டும் கூறுகின்ற பழங்காலப் பிரதிகளும் உள்ளன. இந்தப் பிரதியாளர்கள் மத்தேயுவின் மூல/ஆதிக் கூற்றைப் பின்பற்றியிருக்கலாம். இந்த விபரத்தின் விளக்கம் எதுவாயிருப்பினும்,[5] காட்டிக் கொடுத்ததற்கான கைக்கூலியைக் கொண்டு என்ன செய்யப்படும் என்பதற்கான தீர்க்கதரிசியின் முன்னு ரைத்தல் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அவரது உடைகள் பங்கிடப்பட்டது (சங். 22:18)

பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்கள் சில - அருகாமை மற்றும் வெகு தொலைவு, நேரடியானது மற்றும் சுற்றி வளைத்தது, அடிப்படையானது மற்றும் துணை நிலையானது என்ற - இரண்டு அர்த்தங்கள் உடையவைகளாய் இருந்தன. மற்றவை இயேசுவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் மட்டும் கொண்டிருந்தன. உதாரணமாக, சங். 22:18ஐக் கவனியுங்கள்: "என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின்மேல் சீட்டுப் போடுகிறார்கள்.'' இந்த முன்னுரைத்தலானது மிகவும் மதிப்புடையவைகளில் ஒன்று ஆகும். அது சிலுவையில் அறையும் வேலையானது நான்கு போர் வீரர்கள் அடங்கிய குழுவாய் நிறைவேற்றப்படும் என்பது பற்றிய முன்னறிவையும், இயேசு ஐந்து வஸ்திரங்களை அணிந்திருப்பார் என்பது பற்றிய முன்னறிவையும் காட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றது. நான்கு வஸ்திரங்கள் நான்கு வீரர்களுக்கும் சுலபமாகப் பங்கிடப் படலாம், ஆனால் ஐந்தாவது வஸ்திரமானது ஒரு பிரச்சனையை முன் வைத்தது. அதை நான்காகப் பிரிப்பது என்பது அணியக் கூடிய ஒரு வஸ்திரத்தை நான்கு கந்தைத் துணிகளாக்குவதாக இருந்தது. யாரேனும் ஒருவர் அந்த வஸ்திரத்தை அணிந்து கொள்ளும்படியாக, படைவீரர்கள் அதைக் குறித்து சீட்டுப் போடுவதென்று முடிவு செய்தனர், அவ்வாறே செய்யப்பட்டது:

> போர்ச் சேவகர் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்த பின்பு, அவருடைய வஸ்திரங்களை எடுத்து, ஒவ்வொரு சேவகனுக்கு ஒவ்வொரு பங்காக நாலு பங்காக்கினார்கள்; அங்கியையும் எடுத்தார்கள், அந்த அங்கி, தையலில்லாமல் மேலே தொடங்கி முழுவதும் நெய்யப்பட்டதாயிருந்தது. அவர்கள், இதை நாம் கிழியாமல் யாருக்கு வருமோ என்று இதைக் குறித்துச் சீட்டுப் போடுவோம் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின்மேல் சீட்டுப் போட்டார்கள் என்கிற வேத வாக்கியம் நிறைவேறத் தக்கதாகப் போர்ச்சேவகர் இப்படிச் செய்தார்கள் (யோவா. 19:23, 24).

மனுஷரால் நிந்திக்கப்பட்டவர் (சங். 22:6)

சிலவேளைகளில் - வெறுங் கால்களுடன், அழுது கொண்டு தப்பியோடிக் கொண்டிருந்த தாவீதின் மேல், சீமேயி சாபம் கூறி கற்களை எறிந்தது போன்ற வேளைகளில் (2 சாமு. 16:5, 6) - ஈசாயின் மகன் தம்மை, “மனுஷரால் நித்திக்கப்பட்டும், ஜனங்களால் அவமதிக்கப்பட்டும்” (சங். 22:6) இருந்தவராக உணர்ந்தார். அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

> என்னைப் பார்க்கிறவர்களெல்லாரும் பரியாசம் பண்ணி,
> உதட்டைப் பிதுக்கி, தலையைத் துலுக்கி,
> கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்தானே,
> அவர் இவனை விடுவிக்கட்டும்;
> இவன்மேல் பிரியமாயிருக்கிறாரே, இப்பொழுது
> இவனை மீட்டுவிடட்டும் என்கிறார்கள் (சங். 22:7, 8)

தாவீதின் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்ட சந்ததியானவர் இது போலவே “மனுஷரால் நிந்திக்கப்பட்டவரும், ஜனங்களால் அவமதிக்கப் பட்டவருமாய்” இருந்தார். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பொழுது இது நிறைவேறிற்று:

> அந்த வழியாய் நடந்துபோகிறவர்கள் தங்கள் தலைகளைத் துலுக்கி, தேவாலயத்தை இடித்து, மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுகிறவனே, உன்னை நீயே இரட்சித்துக் கொள்; நீ தேவனுடைய குமாரனானால், சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வா என்று அவரைத் தூஷித்தார்கள். அப்படியே பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் மூப்பரும் பரியாசம் பண்ணி, தன்னைத் தான் ரட்சித்துக்கொள்ளத் திராணியில்லை; இவன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானால் இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வரட்டும், அப்பொழுது இவனை விசுவாசிப்போம். தன்னைத் தேவனுடைய குமாரனென்று சொல்லி, தேவன்மேல் நம்பிக்கை யாயிருந்தானே; அவர் இவன்மேல் பிரியமாயிருந்தால் இப்பொழுது இவனை இரட்சிக்கட்டும் என்றார்கள் (மத். 27:39-43).

தாகமாயிருந்த ஒருவர் (சங். 69:21)

தாவீது பரிதாபமான கொடுமைக்கு உட்பட்டிருந்த பொழுது, உதவியாளர்களுக்காக வீணாக நோக்கினார். விரோதிகள் அவரைப் பட்டினி கிடக்கப் பண்ணினார்கள், மற்றும் அவர் தாகமாய் இருந்தார். பரியாசம் பண்ணுவதற்காக அவருக்குப் புலம்புபவர்களுக்குத் தரப்படும் உணவாகிய baruth என்பது தரப்பட்டது; ஆனால் அதில் கசப்பான பிச்சு அடங்கியிருந்தது. அவர்கள் எவ்வளவு கொடுமையான/குரூரமான மனிதர்களாய் இருந்திருக்கக் கூடும்! பிறகு, தண்ணீருக்குப் பதிலாக அவர்கள் அவருக்குக் காடியைக் கொடுத்தார்கள்: "என் ஆகாரத்தில் கசப்புக் கலந்து கொடுத்தார்கள், என் தாகத்துக்குக் காடியைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள்" (சங். 69:21).

கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட இன்னொருவரான நசரேயனாகிய இயேசு சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கையில், அது போலவே ஆறுதல் படுத்துகிறவர்களின்றி விட்டுவிடப்பட்டார். அவர் தொங்க விடப்பட்ட உடன் (ஏறக்குறைய காலை ஒன்பது மணியின் போது), அவருக்குத் தவறு செய்யத் தூண்டும் (மலிவு விலை) திராட்ச இரசத்தைத் தர முன்வந்தனர் என்பது உறுதி. அந்த மதுபானத்தை வக்கிர மனம் கொண்ட மக்கள் அவரைப் பரியாசம் பண்ணுவதற்காகத் தர முன் வந்தனர்; அதில் வெள்ளைப் போளம் கலந்திருந்ததால், கசப்பாகவும் குடிக்க முடியாததாகவும் இருந்தது (மாற். 15:23), அது பிச்சுப் போலவும், கசப்பான சாறு போலவும் இருந்தது. இயேசு அதைக் குடிக்க மறுத்ததில் வியப்பேதும் இல்லை. தாவீதைச் சித்திரவதைப் படுத்தியவர்கள் போலவே, இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்களும் மட்டு மீறிய கொடுமைக்காரர்களாயிருந்து அவரது காயங்களில் உப்பைத் தூவியது போன்ற செயலினால் அவரது பாடுகளை அதிகப்படுத்தினார்கள்.

ஆறு மணி நேரம் கடந்தது. பிற்பகலில் ஏறக்குறைய மூன்று மணியளவில், இயேசு தாம் மரிக்கப் போவதை அறிந்தார் (யோவா. 19:28). அவர் சங். 69:21ன் அப்பகுதி இன்னமும் நிறைவேற்றப் படாதததா யிருந்ததையும் அறிந்தார்: ''என் தாகத்துக்குக் காடியைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள்.'' அவர் பிச்சினை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் காடியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால், ''வேதவாக்கியம் நிறைவேறத் தக்கதாக" (யோவா. 19:28), "தாகமாயிருக்கிறேன்" என்று இயேசு சத்தமிட்டுக் கூறி யாரேனும் தமக்குக் குடிக்கக் கொடுப்பதற்குத் தூண்டினார். இந்த வேளையில், விலை மலிவான, போதைமிகத் தரும் மதுபானமான காடி என்பது அவருக்குத் தரப்பட்டது. ஒரு கடற்காளான் காடியில் தோய்க்கப்பட்டு அவரது வாய்க்குத் தள்ளப்பட்டது. அவர் அந்தக் காளானிலிருந்து ருசித்த பிறகு, அவரது வாயிலிருந்து அவருடைய கடைசி வார்த்தைகள் வந்தன: "முடிந்தது"; "பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்" (யோவா. 19:30; லூக். 23:46).

தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்கின்றவர் (சங். 40:6-8)

இஸ்ரவேலர்களை மிருக பலிகளைக் கொடுக்கும்படி தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தார் (லேவி. 16). ஆராதிப்பவர்கள் தேவன்மீது அன்புகூர்ந்து (உபா. 10:12, 13) மற்றும் தங்கள் அயலார்மீது அன்புகூரும் பொழுது (லேவி. 19:18; மீகா 6:6-8ஐக் காணவும்) தேவன் இவைகளில் (மிருக பலிகளில்) பிரியப்படுபவராகக் கண்டார் (சங். 51:19). இருப்பினும், தனிப்பட்ட அன்பு, அர்ப்பணிப்பு, பரிசுத்தம் மற்றும் தாழ்மை ஆகியவையற்ற மிருக பலி எதுவும் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தருக்கு அருவருப்பானதாய் இருந்தது (சங். 51:16, 17; ஏசா. 1:11-17; எரே. 6:20; 7:22, 23; ஆமோ. 5:22-24). மிருக பலியிலும் மற்றும் ஆராதிப்பவர் தம்மையே முழுமையாக அர்ப்பணிப்பதிலும் உள்ள இந்த மாபெரும் கொள்கையானது சங். 40:6-8ன் மூலப் பின்னணி அமைப்பிலிருந்து விளக்கம் பெறலாம்:

> *பலியையும் காணிக்கையையும் நீர் விரும்பாமல்,*
> *என் செவிகளைத் திறந்தீர்;*
> *சர்வாங்க தகன பலியையும் பாவ நிவாரண பலியையும்*
> *நீர் கேட்கவில்லை*
> *அப்பொழுது நான், இதோ, வருகிறேன்,*
> *புஸ்தகச்சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது;*
> *என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்;*
> *உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது என்று*
> *சொன்னேன்.*

சுய பரிசுத்தமும் அர்ப்பணிப்பும் இணைந்திராத பலிகளையும் போஜன பலிகளையும் தேவன் விரும்பாதிருந்தார். உண்மையற்ற, மாய்மாலக் காரரான ஆராதிப்பவர்களிடமிருந்து வருகின்ற தகனபலிகளும் பாவநிவாரண பலிகளும் அவர் கேட்டுக் கொள்வதைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதிருந்தன. இப்பொழுது போலவே அப்பொழுதும் ஒவ்வொரு ஆராதனையாளரும் தம்மையே தமது உள்ளத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பினார்.

சங்கீதம் 40ல் சித்தரிக்கப்பட்டவர், "இதோ வருகிறேன்" என்று கூறினார். இந்த உள்ளான தீர்மானமானது நியாயப்பிரமாணப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டு, ஆணையிடப்பட்டிருந்தது (உபா. 10:12, 13; 30:9, 10). தக்க விதத்தில் தூண்டப்பட்டு, திறந்த இருதயம் மற்றும் வாயினால் அவர் தாமாகவே முன் வந்து, "என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது" என்று கூறினார். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆராதனையாளராகவும், சங். 40ன் எழுத்தாளராகவும் இருந்த தாவீது, இவ்விதமாக மிருகங்களை விட மேலானதைத் தேவனுக்கு அளித்தார்.

இருப்பினும், உண்மைத் தன்மையுடன் செலுத்தப்பட்ட மிருக

பலிகளினாலும் கூட உண்மையில் பாவத்தை எடுத்துப் போடக் கூடாதிருந்தது (எபி. 10:3, 4). அவைகளால் கணக்குக் கேட்கும் நாளைத் தள்ளி வைக்க மட்டுமே முடிந்திருந்தது (எபி. 10:1, 2). ஆகையால் இந்த உலகத்தின் நியதி முழுவதும் சங்கீதம் 40:6-8ன் இரண்டாவது மற்றும் மேலான/உயர்வான அர்த்தத்தின்மீதுதான் அமைந்து உள்ளது. கிறிஸ்து, தேவனுடைய சித்தத்தை சுத்தத்திலும் உண்மையிலும் மாத்திரம் நிறைவேற்றவில்லை, ஆனால் இன்னும் அதிகமானவைகளை அவர் செய்தார்: அவர் ஒரு மனித உடலை (தம்மையே) கையளித்தார் (எபி. 10:5).

பழைய ஏற்பாட்டு ஆராதனையாளர் கற்பனை செய்திருக்கக் கூடியவைகள் யாவற்றிலும் இருந்து மாறுபட்ட மற்றும் உயர்ந்த கருத்தில், இயேசு நம்முடைய பலியாயிருக்க ஒப்புக் கொண்டார். உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே அவர் தம்முடைய பிதாவிடம் (1 பேது. 1:18-20ஐக் காணவும்), “தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ, வருகிறேன், புஸ்தகச் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது” என்று கூறினார் (எபி. 10:7). இயேசுவுக்கு ஒரு மனித சரீரம் ஆயத்தமாக்கப்பட்ட பொழுது, அவர் அதை விருப்பத்துடன் சிலுவையில் ஒப்புக் கொடுத்தார். இதன் மகிழ்ச்சிகரமான விளைவாகக் கிறிஸ்தவர்கள் இப்பொழுது, “இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய சரீரம் ஒரேதரம் பலியிடப்பட்டதினாலே, அந்தச் சித்தத்தின்படி நாம் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” (எபி. 10:10) என்று கூறி அகம் மகிழ முடியும்.

சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கியவர் (ஆதி. 3:15)

தேவன் சர்ப்பத்திடம், “அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய்” (ஆதி. 3:15ஆ) என்று கூறிய பொழுது, ஸ்திரீயின் வித்தைக் குறித்துப் பேசினார். இது பாம்புகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையில் உள்ள இயல்பான விரோதத்தை இங்கு அர்த்தப்படுத்து கின்றதென்று மிக அரிதாகவே அறிவிற்கு ஏற்புடையதாகக் காணப் படுகின்றது. சர்ப்பமானது சாத்தானின் பேசும் கருவியாக இருந்தது என்பது தெளிவு (“உலகமனைத்தையும் மோசம் போக்குகிற பிசாசு என்றும் சாத்தான் என்றும் சொல்லப்பட்ட பழைய பாம்பாகிய பெரிய வலு சர்ப்பம்”; வெளி. 12:9). இது இப்படியிருப்பதால், தேவன், பிசாசுக்கும் ஸ்திரீயின் வித்திற்கும் இடையில் ஒரு போராட்டத்தை முன்னுரைத்தார். ஸ்திரீயின் வித்திற்கு முதல் உதாரணமான காயீன், பிசாசுடன் ஒரு போராட்டத்தில் பிரவேசிக்கவில்லை. மாறாக காயீன், சாத்தானை ஆளும் படிக்குப் பாவம் செய்து பிசாசுக்கு இணங்கிப் போனான் (ஆதி. 4:7). காயீன் பொல்லாங்கனுடையவனாய் இருந்தான் (1 யோவா. 3:12); இதன் விளைவாக, சாத்தானின் தலையை நசுக்கக்கூடிய ஸ்திரீயின் வித்தாக அவன் இருக்க முடியாது.

ஸ்திரீயின் வித்தினுடைய இரண்டாவது உதாரணமான ஆபேல், உலகம் முழுவதையும் மோசம் போக்குகிறவனுடன் ஆவிக்குரிய ஒரு

போராட்டத்தில் பிரவேசித்து, வெற்றி பெற்றெழுந்தான். அவன் தனது சொந்த சரீர வாழ்வை இழந்து போனாலும் சாத்தானின் ஆவிக்குரிய தலையை நசுக்கினான். ஒருவேளை அவன் தனது சரீர வாழ்க்கையை இழந்து போனதென்பது சாத்தான் ஸ்திரீயின் வித்தினுடைய காலை நசுக்குவான் என்பதின் அர்த்தமாயிருக்கலாம். ஆபேல் ஸ்திரீயின் "தேவபக்தியுள்ள சந்ததியாக" இருந்தான் (மல்கி. 2:15ஐக் காணவும்).

ஒரு நபர் தேவனுக்காக வாழ்ந்து, பிசாசானவனை எதிர்த்து நின்று, அந்தச் செயல்பாட்டில் உபத்திரவங்களினால் பாடுபடும் ஒவ்வொரு உதாரணமும் ஆதி. 3:15ன் நிறைவேற்றத்தினுடைய ஒரு பகுதியாகத் தோன்றும். இருப்பினும் இயேசுவே இப்படிப்பட்ட வெற்றிகரமான வாழ்வின் மிக அர்த்தமுள்ள உதாரணமாயிருக்கின்றார். ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்த அவர் (கலா. 4:5), ஏவாளின் சந்ததியாய் இருந்தார் (லூக். 3:23-38; ஆதி. 3:20ஐக் காணவும்). அவர் சரீர மரணத்தில் பாடுபட்டதை, சாத்தான் அவருடைய குதிங்காலை நசுக்கினான் என்று கூறப்பட முடிந்தது; ஆனால் அந்த மரணத்தின் செயல்முறையில், இயேசு மரணத்திற்கு அதிகாரியான பிசாசானவனை அழித்தார் (எபி. 2:14). இன்றைய நாட்களில் இயேசு மரணத்திற்கும் பாதாளத்திற்குமுரிய திறவுகோல்களை உடையவரா யிருக்கின்றார் (வெளி. 1:18). அவர் மரணத்தைப் பரிகரித்து, ஜீவனையும் அழியாமையையும் சுவிசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார் (2 தீமோ. 1:10), இதை சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கியதால் அவர் நிறைவேற்றினார்.

நீதியுள்ள நபர் ஒவ்வொருவரின் உதாரணமும் ஆவிக்குரிய வகையில் தலையை நசுக்குவதாகவே உள்ளது, ஆனால் இயேசு ஒருவரே மரணத்தை நசுக்கினார். இந்தக் கருத்தில், இயேசு ஒருவரே ஆதி. 3:15ஐ நிறைவேற்றினார் என்று கூறப்பட முடியும். ஏனென்றால், இதைக் குறித்து இயேசுவின் தனித் தன்மையினால் வேதாகமக் கல்வியாளர்கள், ஆதியாகமம் 3:15ஆனது மேசியாவின் வருகையைப் பற்றிய முதல் அறிவிப் பாகிய "மூல முன்மாதிரி சுவிசேஷ அறிவிப்பு" ஆகும் என்று நீண்ட காலமாகக் கூறி வந்துள்ளனர். புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்கள் எவரும் ஆதி. 3:15ஐ இயேசுவுக்கு நேரடியாகப் பயன்டுத்தவில்லையென்றாலும், இதன் நம்பிக்கையின் மூச்சானது இதை வியப்புகுரிய ஒரு வசனப் பகுதியாக்குகின்றது. இது சாத்தான்மேல் திட்டவட்டமான வெற்றிக்கான முன்னுரைத்தலான நம்பிக்கையைக் கொடுக்கின்றது: "பிசாசினுடைய கிரியைகளை அழிக்கும்படிக்கே தேவனுடைய குமாரன் வெளிப்பட்டார்" (1 யோவா. 3:8).

வெற்றிப் புகழுடன் பாவம் சுமந்தவர் (ஏசாயா 53)

உண்மையிலேயே எட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே, ஏசாயா இயேசுவின் மகிமையைக் கண்டு, "அவரைக் குறித்துப் பேசினார்" (யோவா. 12:41). ஏசா. 53ல் உள்ள விபரங்களின் விளக்கத் தன்மையானது, அவைகள் தீர்க்கதரிசனமாயிராமல், வரலாற்றை உற்று நோக்குவதாகவே காணப்

படுவதாக சிந்திக்கும்படி வாசகர்களுக்கு காரணமாகின்றது. அவிசுவாசிகள் இந்த அதிகாரத்தின் கூற்றுகளுக்கு இயேசுவைத் தவிர பொருத்தமான வேறு நபர் யாரையாவது (மோசே, உசியா, செருபாபேல், எரேமியா, சிதேக்கியா, ஏசாயா, யோயாக்கீன் மற்றும் இஸ்ரவேல் உட்பட யாரையாவது) காண்பதற்கு வானத்திலும் பூமியிலும், ஜீவனுள்ளோரிடத்திலும் மரித்தோரிடத்திலும் தேடி ஆராய்ந்து திரிந்துள்ளனர்; ஆனால் இயேசுவைத் தவிர வேறு யாரும் இதற்குப் பொருத்தமுள்ளவராக இல்லை. மற்றும், வேறு எவரும் ஏசாயா 53 தம்மைக் குறித்துக் கூறும்படி தமது வாழ்வை நோக்கத்துடன் அமைத்துக் கொள்வது என்பது இயலாத ஒரு செயலாகவே இருக்கின்றது. இயேசுவை மிகத் தெளிவாக (முன்) கண்ட தீர்க்கதரிசியினால் மனதில் ஆழப்பதியும் விபரங்கள் முன்னுரைக்கப்பட்டன:

1. *அசட்டை பண்ணப்பட்டவர் (53:3; மத். 27:39-43ஐக் காணவும்)*
2. *துக்கங்கள் நிறைந்தவர் (53:3; மத். 26:38ஐக் காணவும்)*
3. *பாடு அநுபவித்தவர் (53:3; எபி. 4:15ஐக் காணவும்)*
4. *மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர் (53:3; யோவா. 1:10, 11ஐக் காணவும்)*
5. *மற்றவர்களுக்காகத் பாடுகளைச் சுமந்தவர் (53:4; மத். 8:16, 17ஐக் காணவும்)*
6. *வஞ்சனையற்றிருந்தவர் (53:9; 1 பேது. 2:22)*
7. *தம்மைத் துன்புறுத்தியவர்களுக்கு முன்பாக வாய் பேசாதிருந்தார் (53:7; மத். 26:63; 27:12, 14ஐக் காணவும்)*
8. *மற்றவர்களுக்காகத் தழும்பு ஏற்றவர் (53:5; 1 பேது. 2:24, 25ஐக் காணவும்)*
9. *மற்றவர்களுக்காகப் பாவம் சுமந்தவர் (53:5, 12; 1 கொரி. 15:3; 2 கொரி. 5:21; எபி. 9:28; ரோமர் 4:25 ஆகியவற்றைக் காணவும்)*
10. *அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டவர் (53:12; லூக். 22:37ஐக் காணவும்)*
11. *அக்கிரமக்காரருக்காக வேண்டிக் கொண்டவர் (53:12; லூக். 23:34ஐக் காணவும்)*
12. *நியாயத்தை இழந்தவராய் இருந்தார் (53:8; மத். 27:24ஐக் காணவும்)*
13. *ஐசுவரியவானுடன் புதைக்கப்பட்டார் (53:9; மத். 27:57-60ஐக் காணவும்)*
14. *மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் (53:10; மாற். 16:9ஐக் காணவும்)*
15. *மகா பெரியவராக உயர்த்தப்பட்டு கனப்படுத்தப்பட்டார் (53:12; பிலி. 2:9-11ஐக் காணவும்).*

ஏசாயா 53ல் தீர்க்கதரிசி யாரைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார்? தம்மைக்

குறித்தோ, வேறொருவரைக் குறித்தோ என்று எத்தியோப்பிய மந்திரி ஒருவர் பிலிப்புவிடத்தில் கேட்டார். அந்த சுவிசேஷகன் அதற்களித்த பதிலைப் புரிந்து கொள்வது சுலபமாகும்: "அப்பொழுது பிலிப்பு பேசத் தொடங்கி, இந்த வேத வாக்கியத்தை முன்னிட்டு இயேசுவைக் குறித்து அவனுக்குப் பிரசங்கித்தான்" (அப். 8:35). அவர் வேறு யாரையும் குறித்துப் பிரசங்கிப்பதற்குப் பேசத் தொடங்கி இந்த வேத வசனப் பகுதியைப் பயன்படுத்த முடியாதிருந்தது.

வெற்றி கொண்ட ஒருவர் (சங். 68:18)

சங். 68:18அ, வின் அழகிய, உருவக நடைமொழியில் தேவனை வெற்றி கொண்ட ஒரு அரசராக தாவீது சித்தரித்தார். இந்த அரசர் (தேவன்) உன்னதத்திற்கு ஏறி, யுத்தத்தில் சிறைப்பட்டவர்களை வழிநடத்தி, தம்மைப் பாராட்டுபவர்களிடமிருந்து கொடைகளை/வரங்களை ஏற்றுக் கொண்டவராக அவர் (தாவீது) சித்தரித்தார்:

> *தேவரீர் உன்னதத்திற்கு ஏறி,*
> *சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கிக் கொண்டு போனீர்;*
> *... மனுஷர்களுக்காகவும் வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டீர்.*

இதே வழி முறையொன்றில், இயேசு கல்லறைக்குள் இறங்கி, வெற்றிகரமாய் எழும்பி, மரணம், பாதாளம் மற்றும் கல்லறையில் உள்ள தம் சிறைப்பட்டவர்களை வழிநடத்துபவராக விளங்குகின்றார்! உலகின் மிகக் கொடிய யுத்தத்தில் அவர் கல்லறைகளின்மேல் சாத்தானுக்கு இருந்த பிடிமானத்தை வெறுமையாக்கினார்: மரணத்தின்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருந்த பிசாசானவனை அவர் வெறுமையானவனாக்கினார் (எபி. 2:14), சுவிசேஷத்தின் மூலமாக ஜீவனையும் அழியாமையையும் கொண்டு வந்தார் (2 தீமோ. 1:10). பிறகு, அவர், "நான் மரித்தேன், ஆனாலும் சதா காலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறேன், ஆமென்; நான் மரணத்திற்கும் பாதாளத்திற்குமுரிய திறவுகோல்களை உடையவராயிருக்கிறேன்" (வெளி. 1:18) என்று வெற்றிகரமாக அறிவிக்க முடிந்தது. இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனுடைய துரைத்தனங்களையும் அதிகாரங்களையும் நீக்கிப் போட்டு, அவர் தமது மகிமையுள்ள வெற்றியை வெளியரங்கமாய்க் காட்சிப்படுத்த முடிந்தது (கொலோ. 2:15).

அந்த மிகச் சிறந்த வெற்றி மட்டுமே மனிதர்கள் மரண பயத்தை இழக்கச் செய்யக் கூடியதாயிற்று (எபி. 2:15). மரணத்தின் மீதான வெளிப்படையான அந்த ஆதிக்கத் திறமையினால் மனிதர்கள் மரணத்தையும், திறந்த கல்லறையையும் பார்த்து, "மரணமே! உன் கூர் எங்கே? பாதாளமே! உன் ஜெயம் எங்கே?" (1 கொரி. 15:55) என்று இகழ்ந்து பேச முடிந்தது. இப்பொழுது அவர்கள், "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்கு ஜெயங் கொடுக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்" (1 கொரி. 15:57) என்று உரக்கக் கூற முடியும். "மரணம் ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டது என்று எழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும்"

(1 கொரி. 15:54) பொழுது கிறிஸ்தவர்கள் நிறைவான வெற்றியை எதிர்நோக்க முடியும்.

இயேசு நமக்காகச் செய்துள்ளவற்றினால், தேவன் மனிதர்களிடமிருந்து துதியின் வார்த்தைகளையும் பாராட்டின் கொடைகளையும் மற்றும் நன்றிகளையும் பெற்றுள்ளார். எபே. 4:8ல் பவுல், பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழி நடத்தப்பட்டு தாவீதின் வார்த்தைகளினுடைய புதிய ஏற்பாட்டுப் பயன்பாட்டில் ஒரு வார்த்தையை மாற்றினார். இயேசு வரங்களைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக வரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டார். மரணத்தை வெற்றி கொண்ட மேசியா, தேவனுடைய வலது பாரிசத்திற்கு எழுந்தருளிச் சென்று பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பி மனுஷர்களுக்கு வரங்களைக் கொடுத்தார்.

குறிப்பாக, அவர் அப்போஸ்தலர்களைத் தமது தூதர்களாக அதிகாரப்படுத்தினார், அவர்களுக்கு மற்றவர்களின் தலைகளின் மேல் கைகளை வைத்து தங்களின் அற்புத வரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் வல்லமையைக் கொடுத்தார். இவ்விதமாக வரங்களைப் பெற்றவர்கள் அவ்வரங்களைப் பயன்படுத்தி தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சுவிசேஷ ஊழியர்களாகவும், மேய்ப்பர்களாகவும் மற்றும் போதகர்களாகவும் ஊழியம் செய்தனர் (எபே. 4:8-13). பல்வகை வரங்களின் இந்தப் பகிர்வானது (1 கொரி. 12:4-11) சுவிசேஷத்தை உறுதிப்படுத்துவதிலும், தேவனுடைய மக்களுக்குப் பக்திவிருத்தியூட்டப் போதிப்பதிலும் கருவியாகச் செயல்பட்டது (எபி. 2:1-4; ரோமர் 12:3-8).

இந்த வரங்கள் குறுகிய காலமே இருந்தன, சகல சத்தியமும், முழுமையான வெளிப்பாடும் தெறியப்படுத்தப்பட்டவரை மட்டுமே நிலைத்தன (யோவா. 16:13; 1 கொரி. 13:8-13). இருப்பினும் அந்தத் தற்காலிகமான முதல் நூற்றாண்டுக் காலத்தில், பிரசங்கித்த வசனத்தை உறுதிப்படுத்துதல் (மாற். 16:17-20) என்ற தங்களின் தெய்வீகக் கட்டளையினால் ஆன நோக்கத்தை அவ்வரங்கள் நன்றாகவே நிறைவேற்றிப் பணி புரிந்தன. பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளிச் சென்ற இராஜாதி இராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவுமானவர் அற்புதக் கொடைகளைப் பகிர்ந்தளித்து, பூமியில் உள்ள மனிதர்களுக்கு வரங்களைப் பொழிந்தார்.

விலையேறப்பெற்ற மூலைக்கல்
(ஏசாயா 28:16)

யூதர்களில் பலருக்கு, கிறிஸ்து புறக்கணிக்கப்பட்ட, விரும்பத் தகாத கட்டிடக் கல்லாகவே இருந்தார், ஆனால் மற்ற மக்கள் அவரை விலையேறப் பெற்ற மூலைக்கல்லாக அடையாளம் கண்டுணர்ந்து கொண்டனர். ஏசாயா இந்த முன்னுரைத்தலை ஏற்படுத்தினார்:

ஆதலால் கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறதாவது:

இதோ, அஸ்திபாரமாக ஒரு கல்லை நான் சீயோனிலே
வைக்கிறேன்;
அது பரீட்சிக்கப்பட்டதும், விலையேறப் பெற்றதும்,
திட அஸ்திபாரமுள்ளதுமான மூலைக்கல்லாயிருக்கும் ... (ஏசா. 28:16)

பேதுருவிடம் "... இந்தக்கல்லின் மேல் [பேதுருவின் மீதல்ல ஆனால் அவர் உணர்ந்திருந்த அஸ்திபாரக் கூற்றின்மேல்] என் சபையைக் கட்டுவேன்'' (மத். 16:18) என்று கூறிய பொழுது இயேசு தமது தெய்வீகத்துவத்திற்கான விளக்கத்தை, கிறிஸ்தவத்தின் அஸ்திபாரமாகப் பயன்படுத்தினார். எந்த ஒரு மனித அஸ்திபாரமும் - பேதுருவோ அல்லது மற்ற எந்தப் பாவியோ - பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்ட மக்களின் நிறுவனத்தை தாங்குவதற்குப் போதுமானதாய் இருக்க முடியாது. "போடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திபாரமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அல்லாமல் வேறே அஸ்திபாரத்தைப் போட ஒருவனாலும் கூடாது" (1 கொரி. 3:11). இயேசுவின் சபையைக் கட்டுவதற்கு அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் அவருடன் ஊழியம் செய்தாலும், மூலைக் கல்லாக ஆராதனைக்குரியவராக, பரீட்சிக்கப்பட்டதும் விலையேறப் பெற்றதுமானதாக - இருப்பவர் இயேசுவே ஆவார் (எபே. 2:20).

இந்த விஷயத்தில் இயேசுவின் விலையேறப் பெற்ற தன்மையும், மிக மேலான மதிப்பும் ஏசாயா 28:16ஐ மேற்கோள் காட்டிய போது பேதுருவால் குறிப்பிடப்பட்டது. அவர் (பேதுரு) தம்மையே சபையின் அஸ்திபாரக் கல்லாகச் சுட்டிக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை; அவரால் இயேசுவைத் தவிர வேறு எவரையும் அந்தத் தகுதி நிலையில் வைத்துச் சிந்திக்க முடியாதிருந்தது:

அந்தப்படியே, இதோ, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதும்,
விலையயேறப் பெற்றதுமாயிருக்கிற மூலைக் கல்லை சீயோனில்
வைக்கிறேன்;
அதின்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் வெட்கப்படுவதில்லை
என்று வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.
ஆகையால் விசுவாசிக்கிற உங்களுக்கு அது விலையேறப் பெற்றது
(1 பேது. 2:6, 7அ).

குறிப்புகள்

[1]இயேசு காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது, அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டின் கூடுதலான தீர்க்கதரிசனங்கள் "வேதாகமத்தின் ஏவுதலும் அதிகாரமுடைமையும்" என்ற தலைப்பில் வெளியாகும் இன்றைக்கான சத்தியம் இதழில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளன. "முப்பது வெள்ளிக் காசுக்கு விற்கப்படுதல்" (சக. 11:12), "தேவனால் கைவிடப்பட்டவர்" (சங். 22:1) மற்றும் ''மறுபடியும் உயிர் பெற்ற சடலம்'' (சங். 16:10) ஆகியவையும் இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களில் உள்ளடங்கியுள்ளன. [2]இயேசு வந்த பிறகு, மற்ற (உயிர்த்து)

எழுதல்களும் நடைபெற்றன: தபீத்தாள் (அல்லது தொற்காள்; அப். 9:36-42), நாயீன் பட்டணத்து விதவையின் மகன் (லூக். 7:11-16), யவீருவின் மகள் (மாற். 5:22, 23, 35-43; லூக். 8:41, 42, 49-56), லாசரு (யோவா. 11:1-45), இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தின் போது எழுப்பப்பட்டவர்கள் (மத். 27:50-53), மற்றும் ஐத்திகு (அப். 20:9-12). இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மறுபடியும் மரிக்க வேண்டியதாயிற்று. [3]*சகரியாவினுடைய முன்னுரைத்தலின் ஒரு நேரடியான நிறைவேற்றமானது யூகிக்கப்பட்டுள்ளது. ராஸ் ஷாம்ரா என்ற இடத்தில் கிடைத்துள்ள எழுது கற்பலகைகளில் ஆலய அதிகாரி ஒருவரை Yotser என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "உருவாக்குபவர், வடிவமைப்பவர், பானைவனைபவர்" என்பது இதன் அர்த்தமாகும். உலோகங்களை உருக்கி வடிவமைப்பவரும் Yotser எனப்பட்டார், அவர் ஆலயப் பொக்கிஷதாரராகவும் இருந்திருக்கக் கூடும்.* RSV *மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமமானது இந்தப் புதை பொருள் தகவல் துணுக்கைப் பயன்படுத்தி தன்னில் உள்ள சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை, "நான் முப்பது வெள்ளிக் காசை எடுத்து, அவைகளைக் கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் இருந்த பொக்கிஷ சாலையில் எறிந்து விட்டேன்" என்று மறுவடிவமைத்திருக்கின்றது. இருப்பினும், இந்த விளக்கமானது சரியானதாக இருப்பினும், மத்தேயுவின் வார்த்தைகள் சகரியா தீர்க்கதரிசனத்தின் சுற்றி வளைத்த நிறைவேற்றமும் உண்டு எனக் காட்டுகின்றன. ஏனெனில் ஆசாரியர்கள் யூதாஸின் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு குயவனுடைய நிலத்தை வாங்கியிருந்தனர்.* [4]Albert Barnes, *Matthew and Mark,* Notes on the New Testament (N.p., 1949; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1974),302. [5]Jack P. Lewis *அவர்களால் பல்வேறு சாத்தியக்கூறுகள் சுருக்கியுரைக்கப் பட்டன: "மத்தேயுவால் குறிப்பிடப்பட்ட பல்வகைக் கருத்துள்ள வசனப் பகுதியானது சகரி. 11:12, 13ஐ நினைவு படுத்துகின்றது, மற்றும் இவ்விடத்தில் வேதவசனத்திற்கான மத்தேயுவின் வழக்கமான விதிமுறை அமைப்பும் குறிப்பிடப்படுகின்றது (இ.வ. 1:22). இது செப்துவஜிந்த் மற்றும் மோசோரெட்டிக் வசனங்களில் இருந்து சார்பு நிலையற்றது. மோசோரெட்டிக் வசனப் பகுதியில் 'குயவன்' என்றும் செப்துவஜிந்த் வசனத்தில் 'பொக்கிஷ சாலை' என்றும் உள்ளது. இந்த நிகழ்ச்சியானது, எரேமியா ஒரு நிலத்தை வாங்கியது (எரே. 32:6*ff*) மற்றும் குயவன் வீட்டிற்குச் சென்றது (எரே. 18:2*ff*) ஆகியவற்றின் எச்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. அப். 1:19*ff*ஆனது சங். 69:25 மற்றும் 109:8 ஆகியவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதுடன், யூதாஸுடன் தொடர்புள்ள நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிடுகின்றது. எரேமியாவுக்கு இவ்வசனப் பகுதியை உரிமைப் படுத்தும் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் பின்வரும் ஆலோசனைகளும் உள்ளடங்குகின்றன: (1) பிரதியெடுத்ததில் ஒரு தவறு ஏற்பட்டுள்ளது. (2) எரேமியா என்பது எரேமியா மற்றும் சகரியா ஆகிய பெயர்கள் ஒரு பகுதியாக அடங்கிய தீர்க்கதரிசிகளின் குழுவுக்குப் பெயராக நிலைநிற்கின்றது. (3) பின்னாளில் கற்றறியாத எழுத்தாளர் ஒருவர் எரேமியா என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்து விட்டார். (4) வேறெங்கும் காணப்படாத எரேமியாவின் கூற்றை சகரியா பாதுகாத்தார். மற்றும் (5) இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது, இவ்விரு தீர்க்கதரிசிகளின் கூற்றுக்களின் கூட்டு உரையாகவும் எரேமியாவுக்கு உரித்தானதாகவும் இருந்தது. இந்த வினாவுக்கான தீர்வு அறியப்படாததாகும்"* (*The Gospel According to Matthew,* Part 2, The Living Word Commentary Series [Austin,Tex.: Sweet Publishing Co., 1976; reprint, Abilene Texas.: ACU Press, 1984], 157).